

บทที่ 3
बारमी 10 प्रकार
เส้นทางแห่งการตรัสรู้ธรรม

เนื้อหาบทที่ 3

บารมี 10 ประการ เส้นทางแห่งการตรัสรู้ธรรม

- 3.1 บารมี คืออะไร
- 3.2 ทำไมต้องทุ่มชีวิตสร้างบารมี
- 3.3 ทำอย่างไร จึง “บำเพ็ญบารมี” ได้มาก

1. ความรู้พื้นฐานของทีมงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา คือทุกคนต้องมีภาพการสร้างบารมีของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างชัดเจน เริ่มจากที่ทรงเห็นปัญหาของโลกและชีวิต ไปจนกระทั่งทรงค้นพบสัจธรรมและข้อปฏิบัติเพื่อไปสู่ทางพ้นทุกข์ ตลอดเวลายาวนานพระองค์ทรงบำเพ็ญบารมี 10 ประการอย่างทุ่มชีวิต ก็เพื่อละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ผ่องใส จนได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

2. บารมี คือ นิสสัยทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันในการละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ใส เพื่อขจัดนิสสัยไม่ดีในใจที่สั่งสมมานานให้หมดสิ้นไป

3. การบำเพ็ญบารมีให้ได้มากก็ด้วยการบำเพ็ญบารมีทั้ง 10 ทศนี้ คือ ทาน ศีล เนกขัมมะ ปัญญา วิริยะ ขันติ สัจจะ อธิษฐาน เมตตา อุเบกขา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เข้าใจคำว่า “บารมี”
2. เพื่อให้รู้วัตถุประสงค์ของการสร้างบารมีอย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน
3. เพื่อให้รู้วิธีการที่จะบำเพ็ญบารมีได้มาก

บทที่ 3

บารมี 10 ประการ เส้นทางแห่งการตรัสรู้ธรรม

ความรู้พื้นฐานประการที่ 2 ของการสร้างทีมงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา ก็คือ “ทุกคนต้องมีภาพการสร้างบารมีของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างชัดเจน”

ซึ่งหากผู้ใดยังเห็นภาพการสร้างบารมีของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ชัดเจน จะทำให้ไม่รู้เรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาว่า

- 1) โลกมีปัญหาอะไรบ้างเกี่ยวกับความจริงของโลกและชีวิต
- 2) พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบสัจธรรมอันเป็นความจริงของโลกและชีวิตได้อย่างไร
- 3) พระพุทธองค์ทรงมีข้อปฏิบัติในการละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ผ่องใสอย่างไรบ้าง
- 4) เหตุใดชาววัดพระธรรมกายจึงต้องเร่งสร้างบุญกันอย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันตามอย่างพระพุทธองค์

หากนักศึกษาตั้งใจศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังและมองด้วยใจเป็นกลาง ก็必将พบความจริงว่า เมื่อครั้งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังทรงเป็นพระโพธิสัตว์อยู่นั้น พระองค์ทรงมองเห็นสถานการณ์ความจริงของโลกและชีวิตดีกว่า

มนุษย์ส่วนมากในโลกนี้เปรียบเสมือนผู้ที่กำลังตกอยู่ท่ามกลางกระแสน้ำเชี่ยวกราก หากใครเอาแต่ลอยคออยู่เฉย ๆ ไม่ยอมว่ายทวนกระแสน้ำเข้าหาฝั่ง ไม่ช้าไม่นาน เขาย่อมต้องถูกความเชี่ยวกรากของกระแสน้ำพัดพาให้ตั้งจมหายไปอย่างแน่นอน

ยิ่งถ้าใครที่ว่ายตามกระแสน้ำไปด้วยแล้ว ก็เท่ากับเร่งให้ตัวเองจมดิ่งไปในความหายนะรวดเร็วยิ่งขึ้น

ในทางตรงข้าม ถ้าใครทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน ยอมกัดฟันฝืนว่ายทวนกระแสน้ำนี้ไปได้ ไม่ช้าไม่นานย่อมพาชีวิตรอดไปถึงฝั่ง มีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย

กระแสน้ำเชี่ยวกรากที่กลืนกินชีวิตมนุษย์ ก็เปรียบเหมือนกระแสน้ำของโลกที่กำลังพัดพาตนเองและผู้อื่นให้จมหายอยู่ในความโลภ ความโกรธ ความหลงไปตลอดกาล

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมองเห็นสถานการณ์ของชีวิตตามความเป็นจริงเช่นนี้ จึงทรงตัดสินพระทัยว่า **“ต้องทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันทวนกระแสน้ำโลก”** เพราะนั่นคือ **หนทางรอดเพียงสายเดียวของมวลมนุษยชาติ**

แล้วพระองค์ก็ทรงศึกษาต่อไปว่า ในอดีตที่ผ่านมา มีผู้ใดเคยทำสำเร็จมาก่อนบ้างหรือไม่ แล้วก็ทรงพบว่า ก่อนหน้าพระองค์นั้น **พระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอดีตทุก ๆ พระองค์ได้ทวนทวนกระแสน้ำโลกได้สำเร็จมาก่อนแล้วทั้งนั้น**

วิธีการที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ปฏิบัติกันมา ก็คือ **การทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ผ่องใส** ที่เรียกว่า **“การบำเพ็ญบารมี 10 ประการ”**

นี่คือเส้นทางการจัดทุกข์ ขจัดกิเลส และขจัดความไม่รู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์

ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มาถึงวัดพระธรรมกายนานแล้ว หรือเพิ่งมาใหม่ก็ตาม จะต้องได้รับการปูพื้นฐานเรื่อง **“การบำเพ็ญบารมี 10 ประการ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”** ให้เข้าใจอย่างชัดเจน จึงจะเกิดความเข้าใจว่าเหตุใดวัดพระธรรมกายจึงเร่งสร้างบุญบารมีอย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน

แต่การที่เราจะอธิบายให้ใครเข้าใจเรื่องการสร้างบารมีทวนกระแสน้ำโลกไปด้วยกันนั้น จำเป็นต้องรู้จักการปูพื้นฐานจากง่ายไปหายาก นั่นคือต้องชี้ให้เห็นก่อนว่า

ไม่ว่าโลกนี้จะผ่านเวลามากี่ร้อยกี่ล้านปีแล้วก็ตาม ปัญหาที่มีตมมโนการที่ติดตัวมวลมนุษยชาติมาทุกยุคทุกสมัย ก็คือ

“ไม่รู้ว่าตนเองเกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต” นี่คือ **“ความลัษมีดดำประจำโลก”** ของมวลมนุษยชาติ

กรณีตัวอย่างของผู้ที่ตัดสินใจออกจากบ้านเรือนมาอยู่วัดพระธรรมกาย ก็เพราะปัญหาค้างคาใจในเรื่องนี้ จึงได้มาอยู่ร่วมกัน เพื่อหาทางขจัดปัญหาค้างคาใจนี้ให้หมดสิ้นไป

หมู่คณะขององค์กรวัดพระธรรมกาย ไม่ใช่กลุ่มแรกที่ตัดสินใจทำแบบนี้ ก่อนหน้านี้ก็ได้มีหลายหมู่คณะทุ่มชีวิตหาทางขจัดความลับมืดดำนี้มาก่อน นั่นคือ **หมู่คณะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์**

พระองค์ได้ทรงนำหมู่ชนบำเพ็ญ **“บารมี 10 ประการ”** เพื่อละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ผ่องใสมานับภพนับชาติไม่ถ้วน จนกระทั่งในชาติสุดท้ายได้ **“ตรัสรู้ธรรมชาติอันเป็นความจริงบริสุทธิ์”** ที่ซ่อนอยู่ภายในร่างกายยาววา หนาคืบ กว้างศอกของมนุษย์ เรียกว่า **“ธรรมะ”** ซึ่งมีอานุภาพในการขจัดความลับมืดดำประจำโลกให้หมดสิ้นไปได้สำเร็จ พระองค์จึงทรงสามารถขจัดความทุกข์และเปิดเผยความลับประจำโลกและชีวิตนี้ให้ปรากฏออกมาได้

เมื่อพระองค์ตรัสรู้แล้วก็ไม่ได้เก็บไว้เพียงลำพัง แต่รับสั่งให้หมู่คณะของพระองค์ทุ่มชีวิตประกาศ **“พระธรรม”** ให้ซจรขยายไปทั่วโลก ชาวโลกจะได้หลุดพ้นจากความทุกข์อย่างแท้จริง ไม่ต้องเสียเวลาชีวิตไปกับการลองผิดลองถูกอีกต่อไป

น้ำพระทัยอันสุดจะเปรียบประมาณมิได้ของพระองค์นี้เอง ที่ทำให้ชาวโลกในยุคนี้ แม้เกิดมาไม่ทันพบพระพุทธองค์ แต่ก็ยังมีโอกาสได้บรรลุธรรมของพระองค์ เพราะเราได้รับรู้แล้วว่า การที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมได้เช่นนี้ เพราะการทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันเพื่อบำเพ็ญ **“บารมี 10 ประการ”** นี่จึงเป็นเสมือนแผนที่บอกทางลัดในการขจัดทุกข์ ขจัดกิเลส และขจัดความไม่รู้ให้แก่มวลมนุษยชาติ

เพราะฉะนั้นเมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ ใครที่ต้องการรู้คำตอบว่า เราเกิดมาทำไม และอะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตนั้น จึงจำเป็นต้องมาศึกษาเรื่องการบำเพ็ญบารมี 10 ประการของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ชัดเจน ซึ่งมีใจความสำคัญ ที่สรุปสั้น ๆ ในเบื้องต้นได้ดังนี้

3.1 บารมี คืออะไร

บารมี คือ นิสัยทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันในการละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ผ่องใส เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายอันสูงสุดคือการขจัดทุกข์ ขจัดกิเลส และทำพระนิพพานให้แจ้ง อันเป็นหนทางเอกสายเดียวของมวลมนุษยชาติที่จะรอดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของกิเลสได้สำเร็จ

3.2 ทำไมต้องทุ่มชีวิตสร้างบารมี

เพราะเมื่อคนเราลงมือทำความชั่ว ก็มีนิสัยทำความชั่วอย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะใจของคนเรานั้นคุ้นเคยกับความชั่วร้ายของกิเลสมานานนับภพชาติไม่ถ้วน จนกระทั่งกิเลสนั้นเป็น “นิสัยชั่ว” หรือ “โปรแกรมชั่วที่คอยบีบบังคับใจให้คิดชั่ว พุดชั่ว ทำความชั่ว” ตามคำสั่งของกิเลสทุกประการ

ความคุ้นเคยกับกิเลสของใจนั้น อุปมาเหมือนกับปลาคุ้นน้ำ ใครมาพรากปลาขึ้นจากน้ำ มันจะต้องกระเสือกกระสนดิ้นรนหาทางกลับลงน้ำให้ได้ทันที

ด้วยเหตุนี้ ไม่ว่ากิเลสจะสั่งให้ทำอะไร ไม่ว่าทำไปแล้วจะเกิดความทุกข์เดือดร้อน ตามมาในภายหลังเพียงใด มนุษย์จะยอมเสี่ยงทำความชั่วอย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันทันที

ยกตัวอย่างเช่น รู้ว่าใส่ความเขาแล้ว ถ้าถูกจับได้มีโทษถึงตาย แต่ก็ยังเสี่ยงทำผิดอย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน

บางคนรู้ว่าการประพฤติดีดีลูกดีเมียผู้อื่น มีโทษถึงตาย แต่ก็ยังเสี่ยงทำผิดอย่างทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน

บางคนรู้ว่าดื่มเหล้าเข้าไปมาก ๆ มีโทษถึงตาย และเป็นอันตรายต่อตับไตไส้พุง แต่ก็ยังดื่มอย่างเสี่ยงชีวิตเป็นเดิมพัน

เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงต้องทุกข์ระกำลำบากเพราะนิสัยทุ่มชีวิตทำความชั่วมานับภพนับชาติไม่ถ้วน การขจัดนิสัยชั่วให้หมดไปจากใจอย่างรวดเร็วจึงมีทางเดียวคือ ต้องเร่งสร้าง “**นิสัยทุ่มชีวิตทำความดี**” ให้เข้าไปควบคุมใจให้เป็นปกติ ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรียกว่า “**การบำเพ็ญบารมี**” นั่นเอง

ผลของการทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันในการทำความดีนั้น ย่อมทำให้บุคคลนั้นปฏิบัติมรรคมีองค์ 8 เป็นปกติ จึงเกิดนิสัยบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ เป็นปกติ เมื่อถึงคราวทำภาวณา ใจย่อมหยุดนิ่งสงบได้ง่าย ในที่สุดธรรมะย่อมผุดปรากฏขึ้นในตัว สามารถค้นพบหนทางเอกสายเดียว เช่นเดียวกับที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบมาก่อน ความลับประจำชีวิตย่อมสลายหายไป พระนิพพานย่อมปรากฏแจ่มแจ้งอยู่ในตัว

3.3 ทำอย่างไร จึงบำเพ็ญบารมีได้มาก

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ เพื่อให้การขจัดกิเลสของท่านมีความคืบหน้าไปอย่างรวดเร็ว่องไว พระองค์จึงทุ่มชีวิตเป็นเดิมพัน ละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ผ่องใส ด้วยการสร้าง “บารมี 10 ประการ” หรือ “นิสสัยบริสุทธี 10 ประการ” ต่อไปนี้ให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์

1) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “ทานบารมี” คือ “การบริจาคทรัพย์ อดิสงฆ์ และชีวิต” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมหวง”

2) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “ศีลบารมี” คือ “การรักษาศีล” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมทำชั่ว”

3) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “เนกขัมมบารมี” คือ “การออกบวชประพฤติพรหมจรรย์” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมเป็นทาสของกาม”

4) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “ปัญญาบารมี” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมโง่”

5) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “วิริยะบารมี” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมแพ้”

6) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “ขันติบารมี” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมถอย”

7) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “สัจจบารมี” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมทิ้งธรรม”

8) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “อธิฐานบารมี” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมทิ้งเป้าหมาย”

9) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “เมตตาบารมี” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมคลายความปรารถนาดี”

10) พระองค์ทุ่มชีวิตสร้าง “อุเบกขาบารมี” โดยยึดหลักการว่า “แม้ต้องตายก็ไม่ยอมหวั่นไหว”

และนี่คือเส้นทางซัดทุกซ์ ซัดกิเลส ซัดความไม่รู้ของมวลมนุษยชาติเพียงสายเดียวที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ได้บำเพ็ญมาผ่านมาก่อนแล้ว และหากผู้ใดทุ่มชีวิตปฏิบัติตามเส้นทางนี้ไป ในที่สุดบุคคลนั้น ย่อมกลายเป็น “มหาบุรุษผู้ชนะกิเลส” ดังเช่น พระองค์ท่านนั่นเอง

พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ (สด จนฺทสโร) ท่านศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแตกฉาน พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านจึงตระหนักและซาบซึ้งในความสำคัญของเรื่องนี้ ท่านจึงได้ทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันบำเพ็ญภาวนาตามเส้นทางเอกสายนี้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป โดยพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านถึงกับตั้งสัจจวาจาว่า “**ถ้าฉันนี้ไม่เข้าถึงธรรม ก็ให้ตายไปเถอะ**”

ท่านเดิมพันด้วยชีวิตเช่นนี้ถึงสองครั้งสองคราจึงได้เข้าถึง “**ธรรมกาย**” ที่ลุ่มลึกไปตามลำดับ ๆ แล้วก็กลายมาเป็นพยานยืนยันให้มวลมนุษยชาติในยุคนี้ได้รู้ความจริงว่า

1. เส้นทางตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นเป็นของจริง
2. คำสอนของพระพุทธองค์ทุกถ้อยคำนั้นเป็นความจริง
3. ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติธรรมไปตามเส้นทางบำเพ็ญบารมี 10 ประการนี้ ย่อมสามารถ “**บรรลุธรรม**” ได้จริงเช่นเดียวกับพระองค์ ซึ่งพระองค์ถึงกับตรัสรับรองไว้ว่า “**ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต**” และ “**ชื่อของตถาคต ก็คือธรรมกาย**”

และนี่เองคือที่มาที่ทำให้พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำเรียก “**การเข้าถึงธรรม**” ว่า “**การเข้าถึงธรรมกาย**” และเป็นที่มาของการตั้งชื่อวัดนี้ว่า “**วัดพระธรรมกาย**” เพราะสามคำนี้ คือ คำว่า “**ธรรมะ**” “**ธรรมกาย**” และ “**ตถาคต**” นั้นเป็นคำเดียวกัน คำว่า “**ธรรมกาย**” จึงไม่ใช่คำใหม่ แต่เป็นคำที่มีอยู่แล้วในพระพุทธศาสนา

แต่การที่วัดพระธรรมกายใช้คำว่า “**การปฏิบัติธรรมเพื่อเข้าถึงพระธรรมกาย**” เพราะต้องการย้ำให้เห็นชัดว่า การตรัสรู้ธรรมนั้น ไม่ใช่เกิดจากการนึกคิดตรិตรอง แต่เป็น **ผลที่เกิดจากการทำภาวนาจนกระทั่งเข้าถึงธรรม** และการที่ใครจะเข้าถึงธรรมได้นั้น ต้องทุ่มชีวิตเป็นเดิมพันละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ผ่องใส ตามเส้นทาง “**บารมี 10 ประการ**” ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงปฏิบัติเป็นต้นแบบมาก่อนแล้วนั่นเอง

นี่คือความรู้พื้นฐานสำคัญของการสร้างทีมงานเผยแผ่พระพุทธศาสนาประการที่ 2 ที่สืบทอดมาจากพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ จึงทำให้พวกเราสามารถตอบเป้าหมายการเกิดมาเป็นมนุษย์ให้แก่ตนเองและทุกคนในโลกนี้ได้อย่างชัดเจนว่า **“เราเกิดมาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง แสวงบุญ และสร้างบารมี”**

เพราะฉะนั้นใครที่มาถึงวัดพระธรรมกายแล้ว ตนเองจะได้ประโยชน์เต็มที่ ก็ต้องตั้งใจละเว้นความชั่ว ทำความดี และกลั่นใจให้ผ่องใสด้วยการทุ่มชีวิตแรงสร้างบารมี 10 ประการ เพื่อขจัดทุกข์ ขจัดกิเลส และขจัดความลับมีดดำประจำโลกนี้ให้สำเร็จเหมือนอย่างกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ที่ได้ทรงปฏิบัติไว้เป็นต้นแบบให้แก่มวลมนุษยชาติแล้วนั่นเอง